

F. t. l. om teatre.

drift. Til gengæld har nærværende forslag taget problemerne om teaterbygninger op til særskilt behandling i kapitel 5, hvortil henvises.

Endvidere har man ment i særligt begrundede tilfælde at burde kunne løse bevillingshaveren fra pligten til sikkerhedsstillelse for lønkrav og krav efter ophavsretslovgivningen ved at meddele en statsgaranti for et sikkerhedsbeløb. Særlig indenfor privatteaterdriften, hvor kapitalbehovet til nye forestillingers opsætning er stort, og hvor kreditmulighederne på grund af erhvervets risikomættede karakter oftest er ringe, kan det være uhensigtsmæssigt at beslaglægge større likvide summer til sikkerhedsstillelse, medens denne sikkerhed samtidig kan være nødvendig for at sikre engagement af det fornødne teaterpersonale.

Til § 1.

Bestemmelsen er overensstemmende med kommissionsudkastet og der henvises derfor til kommissionsbetænkningens side 165-167. Som også udtrykt i kommissionsudkastets bemærkninger side 167 understreges det, at bestemmelsen i stk. 3, hvorefter ministeren for kulturelle anliggender afgør, hvorvidt en forestilling må anses som teaterforestilling alene har relation til denne lov og ikke for eksempel til afgrænsningen i forlystelsesafgiftsloven. Udeladt er bestemmelsen i kommissionsudkastets § 1, stk. 1, hvorefter bevilling ikke må nægtes nogen, der opfylder betingelserne for at opnå bevilling, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til de bestående teatre, taler afgørende derimod. Det er opfattelsen, at det ligger klart i bevillingsbegrebet, at bevilling meddeles, medmindre saglige grunde taler afgørende derimod, og bestemmelsen vil i det hele ikke være af selvstændig betydning. Ved udeladelsen af denne bestemmelse tilsigter man ikke nogen ændring i den bestående praksis. Endvidere er udeladt bestemmelsen i kommissionsudkastets § 1, stk. 2, hvorefter bevilling gives til udnyttelse enten i et bestemt lokale eller til en omrejsende virksomhed. Dette må ses i sammenhæng med § 17, hvorefter også bevillingshavere, der udnytter deres bevilling i faste teatre uden særlig bevilling eller ministeriel tilladelse, men alene i forståelse med det i 15 § stk. 4 nævnte fællesorgan, kan udsende tourneur. Endelig har man her og i det følgende udeladt bestemmelserne om obligatorisk høring af teaterrådet. Der tilsigtes ikke hermed nogen ændring af hidtidig praksis, men man har blot i overensstemmelse med nyere lovgivningsskik ikke ønsket at optage interne høringforskrifter i loven.

Til § 2.

Bestemmelserne svarer til kommissionsudkastets § 7, stk. 1, og § 1, stk. 3, 1. og 3. pkt., og der henvises til bemærkningerne hertil, side 169-70 og 166-67.

Til § 3.

Bestemmelserne svarer til kommissionsudkastets § 2, hvorfra dog betingelsen om godkendelse af vedtægter for selskaber eller institutioner, der får bevilling, er flyttet til § 4, stk. 3. Der kan derfor i det hele henvises til kommissionsudkastets bemærkninger side 167, herunder om det principielle spørgsmål om meddelelse af bevilling til selskaber og institutioner.

Til § 4.

Bestemmelsen er i det væsentlige overensstemmende med kommissionsudkastets § 4, hvorfor der henvises til bemærkningerne side 167-68. Til betingelserne for meddelelse af bevilling til enkeltpersoner er tilføjet: råden over fornøden kapital, svarende til bestemmelsen for selskabers og institutioners vedkommende.

Kommissionen foreslog, at meddelelse af bevilling til selskaber og institutioner kun kunne ske, når selskabet eller institutionen udelukkende eller aldeles overvejende har teaterdrift som formål. Denne bestemmelse er udeladt, idet selskabets eller institutionens formål naturligt indgår som væsentligt moment ved bedømmelsen af, om bevilling bør meddeles, og der er derfor næppe behov for en sådan særskilt bestemmelse, som tillige vanskeligt lader sig formulere tilstrækkeligt nøjagtigt.

Bestemmelsen i kommissionsudkastets § 3, stk. 1., hvorefter ingen kan få bevilling til eller godkendelse som leder af mere end ét teater med mindre ganske særlige omstændigheder foreligger er udeladt, idet man mener, at dette spørgsmål kan overlades til konkret afgørelse i det enkelte tilfælde.

Til § 5.

Bestemmelserne i stk. 1, 2. og 4. pkt. svarer med enkelte mindre ændringer til bestemmelserne i kommissionsudkastets § 6, stk. 1, stk. 3, 1. pkt. og stk. 2, hvorom henvises til bemærkningerne side 168-69. Ny er bestemmelsen i stk. 3, hvorefter en bevillingshaver ikke må drive teaterforlagsvirksomhed i Danmark eller være økonomisk interesseret i sådan virksomhed. Foruden de i kommissionsudkastets bemærkninger, side 168-69 nævnte betænkeligheder ved at sammenblande teaterledelse og teaterforlagsvirksomhed kan som et vægtigt motiv til denne bestemmelse fremhæves, at der for de forskellige teatre i landet må være lige ret til at erhverve dramatiske værker hos teaterforlæggere.